

ӘЛ-ФАРАБИ АТЫНДАҒЫ
ҚАЗАҚ ҰЛТЫҚ УНИВЕРСИТЕТИ
БИОЛОГИЯ ЖӘНЕ БИОТЕХНОЛОГИЯ ФАКУЛЬТЕТИ
БИОАЛУАНТУРЛІК ЖӘНЕ БИОРЕСУСТАР
КАФЕДРАСЫ

**«БИОАЛУАНТУРЛІКТІ САҚТАУ
ЖӘНЕ БИОРЕСУСТАРДЫ
ҰТЫМДЫ ПАЙДАЛАНУ»
Республикалық ғылыми конференция**

**Республиканская научная конференция
«СОХРАНЕНИЕ БИОРАЗНООБРАЗИЯ
И РАЦИОНАЛЬНОЕ ИСПОЛЬЗОВАНИЕ
БИОРЕСУСОВ»**

21 қазан 2016 ж.
21 октября 2016 г.
Алматы

СОДЕРЖАНИЕ

1 СЕКЦИЯ

Өсімдіктер, жануарлар және микроорганизмдерің биоалуантурлілігімен биоресурстарын зерттеу және сактау Изучение и сохранение биоразнообразия и биоресурсов растений, животных и микроорганизмов

Абидкулова К.Т., Иващенко А.А.	5
ВКЛАД ПРОФЕССОРА Н.М. МУХИТДИНОВА В ИЗУЧЕНИЕ БОТАНИЧЕСКИХ ОБЪЕКТОВ ИЛЕ-АЛАТАУСКОГО НАЦИОНАЛЬНОГО ПАРКА	
Амалова А.Ы., Избастина К.С., Курманбаева М.С.	11
МОРФОЛОГИЧЕСКИЕ И АНАТОМИЧЕСКИЕ ПОКАЗАТЕЛИ РЕДКОГО ВИДА ПУПАВКИ КОРНУХ-ТРОЦКОГО (<i>ANTHEMIS TROTZKIANA CLAUSEX. BUNGE</i>)	
Ахметова А.Б., Мухитдинов Н.М.	17
АНАТОМИЧЕСКИЕ ПОКАЗАТЕЛИ <i>IRIS ALBERTI REGEL</i> , ПРОИЗРАСТАЮЩЕГО В ЦЕНТРАЛЬНОЙ ЧАСТИ ЗАИЛИЙСКОГО АЛАТАУ	
Бижанова Н.Ә., Грачев Ю.А., Джаныспаев А.Д., Грачев А.А., Сәтімбеков Р.С.	23
МОНИТОРИНГ ПОПУЛЯЦИЙ ХИЩНЫХ МЛЕКОПИТАЮЩИХ С ПРИМЕНЕНИЕМ ФОТОЛОВУШЕК В СЕВЕРНОМ ТЯҢ-ШАНЕ	
Дурмекбаева Ш.Н., Хамитова Г.Ж., Мемешов С.К., Жумабаева А.А.	31
АҚМОЛА ОБЛЫСЫ ЗЕРЕНДІ АУДАНЫ АЙМАҒЫ ӨСІМДІКТЕРІНІң ТІРШІЛІК ФОРМАЛАРЫ	
Елтаева М.Е., Әзімбаева Ж.Ә., Қуатбаев А.Т., Таирова С.К.	36
АЛМАТЫ ОБЛЫСЫ КӨКСҮ АУДАНЫ ЖАРЛЫӨЗЕК, АЙНАБҰЛАҚ АУЫЛДЫҚ ОКРУГТЕРІ ЖАЙЫЛЫМДАРЫНЫң ФЛОРАЛЫҚ ҚҰРАМЫНА ШОЛУ	
Ералиева Ж.М., Курманбаева М.С., Колев Т.П., Оспанбаев Ж.О., Кенесбаев С.М., Қыдыров А.К.	43
СРАВНИТЕЛЬНО КАЧЕСТВЕННЫЕ ПОКАЗАТЕЛИ ЗЕРНА ДВУХ СОРТОВ ОЗИМОЙ ПШЕНИЦЫ (<i>TRITICUM AESTIVUM L.</i>), ВЫРАЩЕННЫХ ПРИ КАПЕЛЬНОМ ОРОШЕНИИ	
Есжанов Б.Е.	49
ОРТАЛЫҚ ҚАЗАҚСТАННЫң КЕЙБІР ТАУ ЖОТАЛАРЫНДАҒЫ СҮТҚОРЕКТІЛЕРДІң АЛУАНТУРЛІЛІГІ	
Zhumabayeva S.E., Gibadilova A.M.	55
RARE WILD BERRIES OF THE NORTHERN KAZAKHSTAN	
Иващенко А.А., Белялов О.В.	60
ДОПОЛНЕНИЕ К ФЛОРЕ КЫзылординской области	

1 секция. Өсімдіктер, жануарлар және микроорганизмдердің биоалуантурлілігі мен биоресурстарын зерттеу және сактау
Секция 1. Изучение и сохранение биоразнообразия и биоресурсов растений, животных и микроорганизмов

5. Алтухов А.И. Повышению качества зерна – комплексное решение / А.И. Алтухов // Зерновое хозяйство. – 2004. – № 7. – С. 3-5.
6. Александр Забутый, Ph.D. Animal Science; - Сельское хозяйство Израиля; - Hannover 2012.
7. Postel, S. Drip Irrigation Expanding Worldwide [Электронный ресурс] / S. Postel. – Режим доступа: <http://newswatch.nationalgeographic.com/2012/06/25/drip-irrigation-expanding-worldwide/>.
8. Джаманбаев Б.С. Выявление ресурсосберегающих инновационных технологий полива // Научно-информационный журнал «Водное хозяйство Казахстана». – 2013. № 4 (54). – С. 16-20.
9. Коданев, И.М. Агротехника и качество зерна / И.М. Коданев - М.: Колос, 1970. 232 с.
10. Коданев И.М. Агротехника и качество зерна / И.М. Коданев. – М.: Колос, 1976. – 232 с.
11. Егоров Г.А. Технология муки. Практический курс / Г.А. Егоров. – М.: Дели принт, 2007. – 143 с.
12. Маркин Б.К. Особенности формирования и моделирования качества зерна яровой мягкой пшеницы / Б.К. Маркин // Зерновое хозяйство. – 2000. – № 6. – С. 15-17.
13. Сергеева А.И. Качество зерна, смесительная способность и адаптивность сортов и линий озимой пшеницы в связи с селекцией: автореф. – Саратов, 2007. – 23 с.
14. Черкасов О.В. Технологическая оценка пригодности зерна различных сортов пшеницы для производства муки / О.В. Черкасов // Вестник Рязанского Государственного Агротехнологического Университета им. П.А. Костычева. – 2011. – № 1. – С. 48-50.

ОРТАЛЫҚ ҚАЗАҚСТАННЫҢ КЕЙБІР ТАУ ЖОТАЛАРЫНДАҒЫ СҮТҚОРЕКТИЛЕРДІҢ АЛУАНТУРЛІЛІГІ

Есжанов Б.Е.

Әл-Фараби атындағы Қазақ ұлттық университеті, Алматы, Қазақстан
b-eszhanov@mail.ru

Орталық Қазақстанның, сонын ішінде Сарыарқа тау жоталарының фаунасы жайындағы ғылыми жұмыстар соңғы жылдардың біршама жүргізілгенмен де [1-4], кейбір тау жоталарының териофаунасы жайында мәліметтер жоқтың қасы. Бұл атқарылған жұмыстар, көбіне елді мекендерге жақын немесе қатынас жолдары біршама жақсы территорияларды, мысалы, Бектауата, Қарқаралы, Кент, Шұнақ, Ерейментау, Баянауыл сияқты ірілі-ұсақты тау жоталарын қамтиды. Ал елді мекендерден біршама жырақта орналасқан территориялар өтө нашар зерттелген деп айтуға болады. Орталық Қазақстанның ұсақ шоқысы күрделі геоморфологиялық жүйені, яғни ландшафттардың әртүрлі

типперін құрайды. Ол төбелі және шоқылы болып орналасқан аласа тау жоталарының көптегімен, климатының күрт континенталдығымен, табиғи терриориялық кешендерінің шөлділігімен, күн сәулесі мен жылудың көптілігімен, атмосфералық ылғалдаудыңтын жетіспеушілігімен, гидографикалық жүйелердің нашар дамуымен, топырак типтерінің, өсімдіктер қауымдастырының және жануарлар әлемінің алантурлілігімен сипатталады [1]. Деседе Сарыарқа өлкесінің тау жоталарының жалпы ортақ сипаттамасымен қатар өздеріне тән физико-географиялық ерекшеліктері болатыны белгілі. Осыған орай, бұлардың фаунасының түрлік алуандылығы ерекше. Оларды зерттеудін әрі ғылыми әрі практикалық маңызы үлкен.

Мақалага тиек болған материалдар негізінен Орталық Қазақстанның Күй-Ағадыр теміржол бекеттерінен батысқа қарай орналасқан ұсақ шоқылы Өзенжал, Ақтас, Ешкіөлмес және Қызылтас тау жоталарында (координанттары 72° 25' - 72° 40' және 47° 40' - 47° 55' аралығында) 1993, 2003 және 2013 жылдары маусым-шілде айларында жиналды. Сүткоректілердің тіршілігін бақылау үшін дүрбі салып көзбен шолу, ал санын анықтау, коректену, көбеюін анықтау үшін түрлі аулау құралдары (күніне 100 ұстағыш ағаш және темір қақпандар) қолданылды.

Бұл тау жоталарының жер бедері негізінен ұсақ шоқылы, төбелі-белесті. Аласа таулардың аралықтарын кең жазықтар, өзен ангарлары бөліп тұрады. Бұл тау жоталарының климаты континенталды, қысы сүйк, өте катал, 10-20 күндей боран соғады, қардың қалыңдығы жүқта-10 см-дей. Қар 100 күндей жатады. Осыған орай жануарлар дүниесінің алуантурлілігі де, оның орналасуы да өзгеше болып келеді (кесте).

Зерттеу жұмыстары жүргізілген тау жоталарында және оларда мекендейтін жануарлардың маусым-шілде айларындағы жағдайларына қысқаша сипаттама берейік.

Өзенжай тау жотасының Шажағай өзені ағып өтеді. Бұл өзен жыл маусымдарына қарай бірде құрғап қалса, бірде сұзы мол болады. Тау жотасының ең биік жері-Бейбіше шоқысы (теніз деңгейінен 1091 м). Бұл участкеден сүткоректілердің 4 отрядының 15 түрі есепке алынды (кесте).

Ақтас тау сілемдері зерттелген басқа территориялармен салыстырғанда біршама құрғақ және темір жол бекеттеріне жақын орналасқан. Ең биік шоқысы - Ақтас (теніз деңгейінен 1088м). Териофаунаға кедей. Зерттеу жұмыстары жүргізілген айларда сүткоректілердің 7 түрінің мекендейтіні анықталды.

Ешкіөлмес тау жотасын Караеспе және басқа да майда өзектер ағып өтеді. Бірнеше бұлактар бастау алады. Ең биік жері Ешкіөлмес шоқысы (теніз деңгейінен 1133м). Бірақ бұл тау жотасы темір жолға және бекеттерге жақын. Тау бектерлерінде малшылардың қыстаулары мен жайлаулары жиі орналасқан. Бұған қарамастан жаз айларында сүткоректілердің 11 түрінің мекендейтіні анықталды.

Қызылтас участкесі темір жолдан біршама алыста, Өзенжай тау жотасынан терістікке қарай жатыр. Ең биік шоқысы өзі аттас-шоқы (теніз деңгейінен 1041

м). Тау сілемдерін Өзен, Мойынты сиякты өзендер бөлгөн және бірнеше бастаулар бар, яғни түрлі жануарлардың мекендедеүіне жағдайлар бар. Бұл тау жотасының территориясынан жаз айларында сүткоректілердің 13 түрінің мекендейтіні анықталды.

Кесте - Орталық Қазақстанның кейбір тау жоталарының териофаунасының алуантурлілігі (маусым-шілде)

Жануарлардың атауы	Өзенжай	Ақтас	Ешкіөлмес	Қызылтас
Жұптуяқтылар-Artiodactyla				
Ақбекен не киік-Saigatatarica	+	+	+	+
Аркар-Ovisammon	+	-	-	-
Жыртқыштар-Carnivora				
Тұлki-Vulpesvulpes	+	+	+	+
Борсық-Melesmeles	+	-	+	+
Қоянтәрізділер-Lagomorpha				
Акқоян-Lepustimidus	+	-	-	+
Дала шақылдағы-Ochotonapusilla	+	+	+	+
Монгол шақылдағы-Ochotonapallasi	+	+	+	+
Кемірғаштер-Rodentia				
Секірғаш қосаяқ-Allactagashibirica	+	-	+	+
Үй қантесері-Musmusculus	+	+	+	+
Қызыл тоқалтіс-Clethrionomysrutilus	+	-	-	-
Су тоқалтіс-Microtusoeconomus	+	-	-	+
Кәдімгі тоқалтіс-Microtusarvalis	+	+	+	+
Табынды тоқалтіс-Microtussocialis	+	+	+	+
Эверсманн атжаманы-Allocretuluseversmanni	+	-	+	+
Кәдімгі сокыртышқан-Ellobiusalpinus	+	-	+	+
Барлығы	15	7	11	13

Ақбекен немесе киік – барлық участкелерде саны аз. Майда тау жоталарының арасындағы жазықтарда 2-4 бастау тұратын 7 үйірі кездесті. Қәсіптік жолмен аулау объектісі. Қазіргі кезде санының күрт азауына байланысты жан-жакты корғауға алынған.

Арқардың тіршілік белгілерін (киын-эксременттерін) тек Өзенжай тау сілемдерінен кездестірдік. Бұл тау жотасына арқарлар жылдың әртүрлі маусымдарында осы таудан онтүстікке қарай 50-60 км қашықтықта орналасқан Шұнақ тауынан келіп-кетіп тұруы мүмкін. Өйткені Шұнақ тауында арқарлардың мекендейтіні белгілі [3]. Қазақстанның Қызыл кітабына (2010) тіркелген.

Тұлқінің іздері мен экскременттері тау бөктерлеріндегі соқпак жолдардың бойынан және су жағаларынан кездесті. Қорегі жетіспеген жағдайда маусымдық қонысын аударады. Негізінен етқоректі, сирек те болса шөппен де қоректенетін белгілі. Жұмсақ терісі үшін ауланатын объекті. Тұрлі қауіпті ауруларды тасымалдаушылардың бірі.

Борсық - 3 участкеде тау бөктерлерінде орналасқан қыстаулардағы мал кораларының қызып, оның арасынан насекомдардың дернәсілдерін қазған шұңқырлары, ки үйінділері және өзен жағалауларындағы сайларда қалып өскен шөптердің арасынан 2 іні табылды. Қонысын аудармайды. Әуесқойлық жолмен аулау объектісі.

Аққоянның іздері мен 3 дарасы шок ормандардың алаңқайларынан және арша шіліктерінің арасындағы ашық жерлерден кездесті, ал қыстау маңынан бір қоянның қысқы терісі табылды. Тарапу аймағының басқа жерлерінде жазықтағы және таудағы жалпақ жапырақты, қылқан жапырақты ормандарда, қалып бұталардың арасында мекендейді. Қорек жетіспеген жағдайда мекенін ауыстырып отырады. Саны көбейген жылдары әуесқойлық жолмен ауланатын объекті болып саналады.

Дала шақылдағы не кіші шақылдақбарлық тау жоталарының бөктерлеріндегі жазық жерлерден олардың жинаған шөмелелерін кездестірдік және тунде ысқырған дауыстарын естідік. Дала шақылдағының ересек аналығының дene тұркының орташа көрсеткіші 182 мм, салмағы 182 г болды. Қорегі - өсімдіктердің тұқымы мен жасыл бөліктері, олардың аскорыту жолындағы үлесі 50:50 қатынасында. Кіші шақылдақ бұл айларда көбеюге катысада, олардың жатырында 2-ден 6-ға дейін эмбрион болды.

Моңғол шақылдағы кіші шақылдақ сияқты 4 тау жоталарынан кездесті. Мекендейтін орны-гранит тастарының тақтайшалары және тау етектеріндегі ашық аландар. Қорым тастардан кешке қарай олардың өздері және жинаған 3 шөмелесі бақыланды. Бұл шақылдақтың ересек аналықтарының дene тұркы 175 мм, ал салмағы 178 г болды. Жас аналықтарының морфологиялық көрсеткіштері-дene ұзындығы 140-145 мм, салмағы 92-100 г. Жаз айларында бұл шақылдақтың карнында өсімдіктердің жасыл бөліктері 70%, ал қалғандары олардың тұқымдары болды. Бір ескере кететін жағдай ұсталған барлық (n=6) монғол шақылдақтарының терісінен 2-2-ден бөгелектердің дернәсілдері табылды. Залалдануы-100%.

Секіргіш қосаяқтың аналығының (n=5) дene ұзындығы 140-145 мм, құйрығының ұзындығы 215-222 мм болса, салмағы 118-130 г аралығында ауытқыды. Мекендейтін орны-Өзенжал., Ешкіөлмес және Қызылтас тау жоталарының беткейлеріндегі құрғақ ашық участкелер, 1 га-дағы орташа саны 5 (4-6) бас. Негізгі корегі-өсімдіктердің тұқымдары. Бұларда маусымның аяғы мен шілденің басында 3-5 үрпағы болды. Көктемде туылғандардың дene тұркы орташа алғанда 115 мм, құйрығының ұзындығы 182 мм, салмағы 58 г.

Үй қаптесері 3 участкенін арша шіліктерінде және шалғындықтарда мекендейді. Ересек аналықтарының (n=8) дene тұркы 80-88 мм, құйрығының

ұзындығы 71-85 мм, салмағы 18-28 г. Бұлардың арасында көбеюге қатысып үлгергендер 3, ал қалғандары көбеюге енді қатысуышылар. Эмбриондар саны 2-6. Ересек аталық үй қаптесер көбеюге дайын, олардың тұқым бездерінің көлемі 14x10 мм, спермалар жетілген. Қорегі-өсімдіктердің дәндери (90%) және жасыл бөлімдері. Саны көп емес. Өзенжал, Ешкіөлмес, Қызылтас тау жоталарында 100 аулау құралына 2-3 дарадан болса, Ақтаста 4-5 дарадан болды. Түрлі қауіпті ауруларды тасымалдаушы және астық қорының зиянкесі.

Қызыл тоқалтіс сан мөлшері өте төмен, тек Өзенжай участкесінде шалғындықтар мен қараған бұталарының арасынан 2 данасы ғана ұсталды. Тарапу аймағының басқа аудандарында қайын-терек араласқан ормандарда, қарағылы ормандарда, жайылма ормандарда мекендейді. Негізгі қорегі-өсімдіктердің жасыл бөліктері. Энцефалит вирусын тасымалдаушы.

Су тоқалтісі Өзенжал, Қызылтас тау жоталарындағы өзен жағалауарында шөптесін өсімдіктер арасында мекендейді. Аталықтарының дene ұзындығы (n=5) 150-175 мм, құйрығының-85-105 мм, салмағы 148-170 г, ал жастарында тиісінше 118-130 мм; 74-84 мм және 62-85 г. Орнын ауыстырмай тіршілік етеді. Деседе саны көбейген жылдары өрістеуге қабілетті. Қорегі-өсімдіктердің жасыл бөлімдері. Аталықтарының тұқым бездерінің мөлшері 15x8 мм, бұлар көбеюге дайын, спермалары жетілген. Саны біршама жоғары 1 га-ға орта есеппен 30 тышқаннан келеді. Қауіпті ауруларды таратушылардың бірі.

Кәдімгі тоқалтіс зерттелген барлық тау жоталарындағы шалғындықтарда, өзен жайылмаларында мекендейтіні бақыланды және олардың саны барлық биотоптарда тым аз. Саны көбейген жылдары түрлі қауіпті ауруларды таратушылардың бірі болып саналады.

Табынды тоқалтіс 4 участкенің территорияларында биіктігі 40-50 см болатын өсімдіктердің арасындағы ылғалды жерлерде мекендейді. Тарапу аймағының басқа аудандарында көшілік жағдайда құрғақ далалы жерлерде, тау жоталарының құрғақ участкелерін мекендейді. Аналықтарының (n=6) дene тұрқы 89-110 мм, құйрығының ұзындығы 30-40 мм, салмағы 25-44 г болды. Аталықтарының (n=6) дene тұрқы 92-107 мм, құйрығының ұзындығы 36-42 мм, салмағы 33-45 г. Аталықтарының тұқым безінің мөлшері орташа 10x7 мм, сперма бар, олар белсенді. Маусым айының аяғы мен шілде айының басында кейбір особьтар көбеюге қатысқан, 2-ден 5-ке дейін ұрпақ әкелген, ал кейбіреулері (n=4) екінші мәрте көбеюге қатысқан. Олардың жатырынан 2-4 эмбрионнан табылды. Көбеюге алғашқы рет қатысқандардың жатырының мүйіздерінде үлкендігі тары дәнінен асбұршақ дәніндей (12x10 мм) эмбриондар табылды. Яғни, шілде айна дейін көбеюге 2 мәрте қатысқандардың %-қ мөлшері 33-ке тең болды. Тексерілген тоқалтістердің асқорыту жолынан (қарнынан және ішегінен) тек өсімдіктердің жасыл бөлімдері табылды. Жаз айларында табынды тоқалтістің саны 100 аулау құралына шаққанда 3 (Ақтас), 4 (Ешкіөлмес) және 5 (Өзенжал мен Қызылтас) болды.

Эверсманн атжасалманы зерттелген 4 участкенің 3-інде шөлейтті және далалы жерлерде мекендейді. Негізгі қорегі өсімдіктердің дәндери. Үрт қалталарынан түрлі өсімдіктердің ірілі-ұсақты дәндери және біздің аулағыш құралдарға салған нан бөлшектері табылды.

Кәдімгі соқыртышқан зерттелген 4 участкенің 3-інде тау бөктерлеріндегі жазық жерлерде, сонымен қатар құрғақ шабындықтарда мекендейді. Шоғырлары (колониясы) барлық жерлерде сирек кездеседі. Негізгі корегі-өсімдіктердің жерасты бөліктері және жерастындағы қоймаларында азық қорын жинаиды. Зертеу жұмыстары жүргізілген аудандарда шабындық ретінде пайдаланатын территориялар, егістік және бақшалар болмайтындықтан оның тигізетін зияны жоқтың қасы. Биологиялық түр ретінде қорғауды қажет етеді.

Жоғарыда зерттелген сұткоректілердің арасында Орталық Қазақстанның майда тау жоталарына (Сарыарқа) тән сирек кездесетін түрлер де бар. Олардың қатарынан ақбөкен, арқар, су тоқалтісі, кәдімгі соқыртышқан сияқты түрлерді атауға болады [5].

Қорыта айтқанда, Орталық Қазақстанның ұсақ тау шоқыларының териофаунасының қазіргі жағдайын білу біздің осы өлкеде мекендейтін сұткоректілердің алуантурлілігін жан-жақты білуге көмектеседі. Алынған материалдар болашакта Сарыарқада ерекше қорғалатын табиғи территорияларды ұйымдастыруды және олардың ғылыми-биологиялық негізdemelerін жасауда көмегі тиуі сөзсіз. Жоғарыда айтылғандай, Орталық Қазақстанның фаунасы, соның ішінде териофаунасы, жалпылама біршама зерттелгенімен, жеке тау жоталарының жануарлар әлемі әлі де болса зерттеуді қажет етеді. Өйткені, зерттеу жұмыстары жүргізілген тау жоталарының фаунасы мен флорасының түрлік құрамының алуандылығының өзіндік ерекшелігі бар ерекше биоценозды түзейді. Мұндай ерекше тау биоценозы жан-жақты қорғауды қажет етеді және мақалада келтірілген мәліметтер жергілікті тұрғындар арасында үгіт-насихат жұмыстарын жүргізуде таптырмайтын анықтама болуы сөзсіз.

ӘДЕБИЕТТЕР

1. Ержанов Н.Т. Фауна и экология млекопитающих Центрального Казахстана. - Караганда: Издательство КарГУ, 1997.-164 с.
2. Ержанов Н.Т. Млекопитающие Казахского мелкосопочника (фауна, биология, экология, цитогенетика, охрана и рациональное использование). - Автореф. д-ра биол. наук.-Алматы,2000.-47 с.
3. Ержанов Н.Т. Редкие и исчезающие млекопитающие Казахского мелкосопочника. - Караганда: Изд-во КарГУ, 2001.-174 с.
4. Картбаева Г.Т. Сравнительная экология хомячков (Cricetidae) Центрального Казахстана. - Автореф. дис. канд.-та биол. наук.-Алматы,2010.-20 с.

5.Бекенов А.Б., Ержанов Н.Т., Капитонов В.И., Славченко Н.П., Бербер А.П., Исенов Х.А., Абукечева В.С. Редкие и исчезающие животные Казахского мелкосопочника.-Павлодар: Изд-во ПГУ им. С.Торайгырова, 2004.-363 с.

RARE WILD BERRIES OF THE NORTHERN KAZAKHSTAN

^{1*}Zhumabayeva S.E., ²Gibadilova A.M.

¹Sh. Ualikhanov Kokshetau State University, Kokshetau, Kazakhstan

²Kokshetau Medical College, Kokshetau, Kazakhstan

*zhumabaeva@mail.ru

Wild edible berries are a characteristic part of the Northern Kazakhstan's flora. They have high nutritional and medicinal properties due to the large number of biologically active compounds. These phytochemicals have anti-inflammatory, radioprotective and anticarcinogenic effects, and strengthen blood vessel walls. They also have antioxidant properties, slow down human cognitive aging, and are necessary for normal metabolism of the human organism and the prevention of chronic diseases. Therefore, the consumption of berries rich in biologically active compounds contribute to an increase in human longevity.

Pine forests of the Northern Kazakhstan are unique because here some boreal (taiga) species grow at a large distance from their main area. They are two species of the *Ericaceae* Juss. family - cranberry and blueberry.

Currently, the *Ericaceae* family includes 300 species of 20 genera. Two genera of this family cranberry (*Oxycoccus* Adans.) and blueberry (*Vaccinium* L.) are of greatest practical interest.

The colorful berries of cranberry and blueberry are popularly used in the human diet either fresh, frozen or in processed forms.

However, it should be noted that the issues of taxonomy, physiology, genetics of *Oxycoccus* and of *Vaccinium* genera and their adaptive capacity are little explored, in spite of their great practical importance [1]

The rare occurrence of cranberry and blueberry is determined by their connectivity with certain environmental conditions, as well as immoderate and often incorrect collection of its fruits, could undermine its renewal, and subsequently lead to the impoverishment of the genetic resources of local flora [2].

The purpose of our work is to study the peculiarities of the morphology and anatomy of cranberry and blueberry plants in the Northern Kazakhstan using techniques [3-4].

Oxycoccus palustris

Cranberry is unique among fruits. It can grow and survive only under a specific combination of factors. It requires acid peat soil, adequate freshwater supply and sand. There are two major species of cranberry (*Vaccinium macrocarpon*) and the European cranberry (*Vaccinium oxycoccus*) [5].

Cranberry *Oxycoccus palustris* Peps. (or *Vaccinium palustris* L.) is small evergreen shrub with slender creeping decumbent stems 80 to 100 cm long with